

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 29 stycznia 2014 r.

Poz. 141

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 stycznia 2014 r.

w sprawie Funduszu Gwarancyjnego

Na podstawie art. 185 ust. 4 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2013 r. poz. 989, 1289 i 1717) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wysokość wnoszonych wpłat do Funduszu Gwarancyjnego, z zastrzeżeniem, że całkowita wartość środków Funduszu Gwarancyjnego nie może przekraczać 0,3% wartości aktywów netto wszystkich otwartych funduszy, chyba że wartość zobowiązań Funduszu Gwarancyjnego wobec otwartych funduszy emerytalnych przekracza tę wielkość;
- 2) sposób i tryb wnoszenia wpłat do Funduszu Gwarancyjnego;
- 3) sposób i tryb działania Funduszu Gwarancyjnego, w tym lokowania jego środków;
- 4) sposób gospodarowania środkami Funduszu Gwarancyjnego, wysokość opłat wnoszonych do Krajowego Depozytu za administrowanie Funduszem Gwarancyjnym i tryb ich wnoszenia;
- 5) warunki i tryb dokonywania wypłat ze środków Funduszu Gwarancyjnego oraz ich zwrotu powszechnym towarzystwom, a także sposób dokonywania rozliczeń z powszechnymi towarzystwami, które zaprzestały dokonywania wpłat wskutek zakończenia działalności określonej w ustawie z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie – oznacza to ustawę z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych;
- 2) Krajowym Depozycie – oznacza to Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A.;
- 3) wypłacie ze środków Funduszu Gwarancyjnego – oznacza to wypłatę, o których mowa w art. 187 ustawy;
- 4) rachunku rozliczeniowym – oznacza to rachunek bankowy prowadzony dla banku w Centrali Narodowego Banku Polskiego, poprzez który bank ten uczestniczy w rozrachunkach międzybankowych dokonywanych przez Narodowy Bank Polski.

§ 3. 1. W celu ustalenia wysokości wpłat do Funduszu Gwarancyjnego, niezwłocznie po przyjęciu przez otwarty fundusz pierwszej składki lub pierwszej wypłaty transferowej, w zależności od tego, którą z nich otwarty fundusz przyjął wcześniej, nie później jednak niż w terminie składania informacji o wartości aktywów netto, o której mowa w § 10, powszechne towarzystwo nim zarządzające składa w Krajowym Depozycie:

- 1) aktualny odpis z rejestru funduszy emerytalnych;
- 2) odpisy pełnomocnictw osób upoważnionych do reprezentowania powszechnego towarzystwa wobec Krajowego Depozytu, jeżeli upoważnienie takie nie wynika z dokumentu, o którym mowa w pkt 1;

- 3) kartę wzorów podpisów osób upoważnionych do reprezentowania powszechnego towarzystwa wobec Krajowego Depozytu;
- 4) listę osób upoważnionych przez powszechne towarzystwo do składania wobec Krajowego Depozytu i odbierania w imieniu powszechnego towarzystwa oświadczeń niebędących oświadczeniami woli oraz kartę wzorów podpisów tych osób;
- 5) dokument zawierający wskazanie adresu, pod który powinny być przesyłane powszechnemu towarzystwu zawiadomienia, wezwania i informacje, o których mowa w rozporządzeniu;
- 6) dokument zawierający wskazanie rachunku rozliczeniowego, na który mają być zwracane nadpłaty, o których mowa w § 7.

2. Powszechne towarzystwo niezwłocznie informuje Krajowy Depozyt o wszelkich zmianach danych zawartych w dokumentach, o których mowa w ust. 1. Do informacji takiej powszechne towarzystwo załącza dokumenty zawierające aktualne dane.

3. Dokumenty, o których mowa w ust. 1 i 2, składa się w oryginale lub uwierzytelnionym we właściwy sposób odpisie, przez który rozumie się:

- 1) w przypadku dokumentów urzędowych – odpis urzędowo albo notarialnie poświadczony za zgodność z oryginałem;
- 2) w przypadku dokumentów prywatnych – odpis poświadczony notarialnie za zgodność z oryginałem, a w przypadku dokumentów zawierających własne oświadczenia powszechnego towarzystwa również odpis poświadczony za zgodność z oryginałem przez organ uprawniony do reprezentowania powszechnego towarzystwa.

4. Krajowy Depozyt informuje niezwłocznie organ nadzoru o złożeniu dokumentów, o których mowa w ust. 1, przez powszechne towarzystwo oraz o terminie ich złożenia.

§ 4. 1. Wysokość wpłat wnoszonych przez powszechne towarzystwa do Funduszu Gwarancyjnego jest ustalana w każdym kolejnym kwartale kalendarzowym, z zastrzeżeniem § 6.

2. Wysokość wpłat do Funduszu Gwarancyjnego wynosi dla każdego powszechnego towarzystwa 0,3% wartości aktywów netto otwartego funduszu zarządzanego przez to towarzystwo, według stanu na ostatni dzień wyceny w poprzednim kwartale kalendarzowym.

3. Na poczet każdej kolejnej wpłaty, do wniesienia której zobowiązane jest powszechne towarzystwo, zalicza się wpłaty dotychczas przez to towarzystwo wniesione, powiększone o wartość przypadającego na to towarzystwo udziału w zasobie rezerwowym, według stanu na ostatni dzień poprzedniego kwartału kalendarzowego, i pomniejszone o opłaty należne Krajowemu Depozytowi za administrowanie Funduszem Gwarancyjnym.

§ 5. Wpłaty do Funduszu Gwarancyjnego powszechne towarzystwo dokonuje w terminie 10 dni roboczych, licząc od ostatniego dnia poprzedniego kwartału kalendarzowego, na podstawie udostępnionego każdemu powszechnemu towarzystwu przez Krajowy Depozyt dokumentu zawierającego rozliczenie wpłat do Funduszu Gwarancyjnego.

§ 6. 1. W przypadku dokonania wypłaty ze środków Funduszu Gwarancyjnego powszechne towarzystwa dokonują wpłat mających na celu przywrócenie pierwotnego stanu tych środków, zwanych dalej „wpłatami uzupełniającymi”, w terminie 7 dni roboczych od dnia powiadomienia przez Krajowy Depozyt o wysokości tej wypłaty.

2. Wysokość wpłat uzupełniających ustala się dla każdego powszechnego towarzystwa jako iloczyn liczby wyrażającej stosunek udziału wartości aktywów netto otwartego funduszu zarządzanego przez to towarzystwo do wartości aktywów netto wszystkich otwartych funduszy zarządzanych przez powszechne towarzystwa, według stanu na ostatni dzień wyceny w poprzednim kwartale kalendarzowym, i kwoty dokonanej wypłaty ze środków Funduszu Gwarancyjnego.

§ 7. W przypadku gdy rozliczenie za poprzedni kwartał kalendarzowy wykaże nadpłatę po stronie powszechnego towarzystwa, kwota tej nadpłaty jest rozliczana z powszechnym towarzystwem w terminie określonym w § 5, chyba że przed dokonaniem jej zwrotu powstanie konieczność wniesienia wpłat uzupełniających, o których mowa w § 6 ust. 1, kiedy to kwota nadpłaty jest zaliczana na poczet należnej wpłaty uzupełniającej.

§ 8. 1. W przypadku niedokonania należnych wpłat w terminach, o których mowa w § 5 i § 6, są naliczane odsetki za zwłokę w wysokości odsetek ustawowych.

2. Odsetki za zwłokę wnosi się wraz z należnymi wpłatami, od których są naliczane.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio w przypadku, o którym mowa w § 7.

§ 9. 1. Wpłaty do Funduszu Gwarancyjnego są dokonywane w formie pieniężnej.

2. Powszechne towarzystwa wnoszą wpłaty na wskazany przez Krajowy Depozyt rachunek bankowy prowadzony dla Krajowego Depozytu w Centrali Narodowego Banku Polskiego.

3. Dokonanie wpłaty do Funduszu Gwarancyjnego następuje z dniem uznania rachunku, o którym mowa w ust. 2.

§ 10. 1. Najpóźniej do godziny 11⁰⁰ w drugim dniu roboczym, licząc od ostatniego dnia poprzedniego kwartału kalendarzowego, powszechne towarzystwo składa w Krajowym Depozycie informację o wartości aktywów netto zarządzanego przez nie otwartego funduszu, według stanu na ostatni dzień wyceny przypadający w poprzednim kwartale. Informację należy złożyć wraz z upływem kwartału kalendarzowego, w którym otwarty fundusz zarządzany przez powszechne towarzystwo rozpoczął przyjmowanie składek lub wypłat transferowych.

2. Na podstawie informacji, o których mowa w ust. 1, Krajowy Depozyt dokonuje ustalenia wysokości wymaganych od poszczególnych powszechnych towarzystw wpłat do Funduszu Gwarancyjnego.

3. Krajowy Depozyt w czwartym dniu roboczym, licząc od ostatniego dnia poprzedniego kwartału kalendarzowego, udostępnia powszechnym towarzystwom w lokalu swojej siedziby dokumenty zawierające rozliczenie wpłat dokonanych przez nie do Funduszu Gwarancyjnego, sporządzone według stanu na ostatni dzień poprzedniego kwartału kalendarzowego.

4. Informacje, o których mowa w ust. 1, a także dokumenty, o których mowa w ust. 3, mogą być przekazywane za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2013 r. poz. 1422), po uzgodnieniu zasad przekazywania ich w tej formie pomiędzy Krajowym Depozytem a powszechnym towarzystwem.

§ 11. 1. Zwrot nadpłat jest dokonywany na wskazane przez poszczególne powszechne towarzystwa rachunki rozliczeniowe.

2. Krajowy Depozyt informuje organ nadzoru o przypadkach dokonania zwrotu nadpłaty, podając termin i kwotę nadpłaty zwróconej poszczególnym powszechnym towarzystwom. Informacja ta jest przekazywana do organu nadzoru następnego dnia roboczego po dniu, w którym dokonano zwrotu nadpłaty.

§ 12. Niezwłocznie po zaistnieniu zdarzenia powodującego konieczność wniesienia wpłat uzupełniających Krajowy Depozyt zawiadamia poszczególne powszechne towarzystwa o wysokości tych wpłat. Zawiadomienia doręcza się na adres podany przez towarzystwo. Przepisy § 10 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

§ 13. 1. Krajowy Depozyt zawiadamia organ nadzoru o wartości aktywów Funduszu Gwarancyjnego według stanu na koniec kwartału kalendarzowego. Informacja ta obejmuje również wartość wymaganej kwoty w zasobie podstawowym Funduszu Gwarancyjnego, wyliczoną wartość dopłaty oraz nadpłaty w Funduszu Gwarancyjnym, w podziale na poszczególne towarzystwa emerytalne. Informacja jest przekazywana niezwłocznie po ustaleniu przez Krajowy Depozyt wysokości wpłat do Funduszu Gwarancyjnego, o których mowa w § 10 ust. 2.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, jest przekazywana w formie elektronicznej, po uzgodnieniu zasad i formy jej przekazywania pomiędzy Krajowym Depozytem a organem nadzoru.

3. Krajowy Depozyt zawiadamia organ nadzoru o niedokonaniu przez powszechne towarzystwo należnej wpłaty w terminie jej wniesienia lub w wymaganej wysokości, a także o niezłożeniu przez powszechne towarzystwo informacji o wartości aktywów netto zarządzanego przez nie otwartego funduszu w terminie określonym w § 10 ust. 1.

§ 14. 1. Krajowy Depozyt może lokować środki Funduszu Gwarancyjnego w obligacjach, bonach i innych papierach wartościowych o nieograniczonej zbywalności i opiewających na świadczenia pieniężne, emitowanych przez:

- 1) Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski;
- 2) rządy lub banki centralne państw będących członkami Unii Europejskiej lub stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub członkami Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju.

2. Krajowy Depozyt może lokować środki Funduszu Gwarancyjnego w będące przedmiotem obrotu na rynkach regulowanych obligacje i inne dłużne papiery wartościowe, opiewające na świadczenia pieniężne, całkowicie gwarantowane lub poręczane przez:

- 1) Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski;
- 2) rządy lub banki centralne państw będących członkami Unii Europejskiej lub stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub członkami Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju.

3. Lokaty, o których mowa w ust. 2, nie mogą łącznie przekraczać 20% wartości środków Funduszu Gwarancyjnego, przy czym co najwyżej 5% wartości środków Funduszu Gwarancyjnego może zostać ulokowane w papierach wartościowych jednego emitenta.

4. Lokaty, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2, nie mogą łącznie przekraczać 30% wartości środków Funduszu Gwarancyjnego.

5. Krajowy Depozyt może dokonywać transferu środków Funduszu Gwarancyjnego na rachunki bankowe, w tym także na rachunki lokat terminowych, prowadzone w bankach krajowych w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2012 r. poz. 1376, z późn. zm.¹⁾), które posiadają fundusze własne w wysokości stanowiącej równowartość w złotych co najmniej 100 milionów euro.

6. Lokaty, o których mowa w ust. 5, nie mogą łącznie przekraczać 40% wartości środków Funduszu Gwarancyjnego, przy tym nie więcej niż 8% wartości środków Funduszu Gwarancyjnego może zostać ulokowane w jednym banku, zaś na rachunkach a vista – nie więcej niż 10% wartości środków Funduszu Gwarancyjnego.

7. Przy ustalaniu wartości środków Funduszu Gwarancyjnego dla celów, o których mowa w ust. 3 lub ust. 6, nie uwzględnia się nieotrzymanych przychodów z lokowania tych środków.

§ 15. 1. Dopuszczalne jest przejściowe przekroczenie limitów określonych w § 14 ust. 3 lub ust. 6, jeżeli jest to związane z dokonywaniem wypłat ze środków Funduszu Gwarancyjnego albo z dokonywaniem przez powszechne towarzystwa wpłat do Funduszu Gwarancyjnego. Przekroczenie tych limitów nie powinno jednak utrzymywać się dłużej niż przez okres 30 dni.

2. Jeżeli na skutek okoliczności, na które Krajowy Depozyt nie ma bezpośredniego wpływu, zostaną przekroczone limity określone w § 14 ust. 3 lub ust. 6, Krajowy Depozyt podejmie niezwłocznie działania zmierzające do dostosowania działalności lokacyjnej do tych limitów, przy zachowaniu zasad racjonalnego gospodarowania środkami Funduszu Gwarancyjnego.

3. Krajowy Depozyt informuje niezwłocznie organ nadzoru o przypadkach przekroczenia limitów określonych w § 14 ust. 3 lub ust. 6.

§ 16. 1. Środki Funduszu Gwarancyjnego składają się z zasobu podstawowego i zasobu rezerwowego.

2. Zasób podstawowy jest tworzony z wpłat dokonanych przez powszechne towarzystwa.

3. Zasób rezerwy tworzą:

- 1) przychody z lokowania środków tworzących zasób podstawowy;
- 2) odsetki, o których mowa w § 8 ust. 1;
- 3) przychody z lokowania środków określonych w pkt 1 i 2.

§ 17. 1. Przypadający na każde powszechne towarzystwo udział w przychodach z lokowania środków Funduszu Gwarancyjnego wyraża się w jego udziale w zasobie rezerwowym. Udział poszczególnych towarzystw w zasobie rezerwowym jest określany przez Krajowy Depozyt w dokumentach, o których mowa w § 10 ust. 3, i rozliczany kwartalnie. Z chwilą tego rozliczenia środki tworzące zasób rezerwy, po pobraniu z nich opłaty należnej Krajowemu Depozytowi, są przenoszone do zasobu podstawowego.

2. Udział powszechnego towarzystwa w zasobie rezerwowym odpowiada udziałowi, w jakim pozostaje wartość środków utrzymywanych przez to towarzystwo w zasobie podstawowym do ogólnej wartości tego zasobu.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1385 i 1529 oraz z 2013 r. poz. 777, 1036, 1289 i 1567.

3. Odsetki, o których mowa w § 8 ust. 1, powiększają udziały poszczególnych powszechnych товариств w zasobie rezerwowym w równych częściach, z wyłączeniem товариств wnoszących te odsetki.

§ 18. Wypłata ze środków Funduszu Gwarancyjnego może nastąpić wyłącznie:

- 1) na rzecz członków otwartych funduszy na pokrycie szkód spowodowanych niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem przez powszechne товариство obowiązków w ramach zarządzania funduszem i jego reprezentacji, o ile szkoda nie nastąpiła wyłącznie z winy poszkodowanego – w zakresie, w jakim za szkody te powszechne товариство nie ponosi odpowiedzialności;
- 2) na rzecz członków otwartych funduszy na pokrycie szkód spowodowanych niewykonaniem lub niewłaściwym wykonaniem przez powszechne товариство obowiązków w ramach zarządzania funduszem i jego reprezentacji, za które odpowiedzialność ponosi powszechne товариство – w zakresie, w jakim szkody te nie mogą być pokryte z masy upadłości tego товариства.

§ 19. 1. Wypłata, o której mowa w § 18 pkt 1, następuje na podstawie prawomocnego orzeczenia sądu ustalającego istnienie i wysokość odszkodowania należnego członkowi otwartego funduszu ze środków Funduszu Gwarancyjnego albo nakazującego Krajowemu Depozytowi wypłatę odszkodowania na rzecz członka otwartego funduszu ze środków Funduszu Gwarancyjnego.

2. Wypłata następuje w terminie 14 dni od dnia złożenia w Krajowym Depozycie odpisu orzeczenia, o którym mowa w ust. 1, w sposób uzgodniony przez Krajowy Depozyt z członkiem otwartego funduszu uprawnionym do odszkodowania.

§ 20. Wypłata, o której mowa w § 18 pkt 2, następuje na podstawie dokumentów złożonych przez członka otwartego funduszu w Krajowym Depozycie, to jest:

- 1) w przypadku gdy w postępowaniu upadłościowym prowadzonym w stosunku do powszechnego товариства, które ponosi odpowiedzialność za szkodę, zawarty został układ likwidacyjny:
 - a) odpisu prawomocnego postanowienia sądu o zatwierdzeniu układu,
 - b) odpisu prawomocnego postanowienia sądu o wykonaniu układu,
 - c) układu oraz
 - d) wyciągu z zatwierdzonej przez sędziego-komisarza listy wierzytelności, zawierającego oznaczenie wierzytelności członka otwartego funduszu;
- 2) w przypadku gdy w postępowaniu upadłościowym prowadzonym w stosunku do powszechnego товариства, które ponosi odpowiedzialność za szkodę, nie został zawarty układ:
 - a) odpisu prawomocnego postanowienia sądu o zakończeniu postępowania upadłościowego oraz
 - b) wyciągu z zatwierdzonej przez sędziego-komisarza listy wierzytelności, zawierającego oznaczenie wierzytelności członka otwartego funduszu oraz otrzymanej przez niego na jej poczet sumy;
- 3) w przypadku gdy postępowanie upadłościowe prowadzone w stosunku do powszechnego товариства, które ponosi odpowiedzialność za szkodę, zostało umorzone z przyczyn określonych w art. 361 pkt 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. z 2012 r. poz. 1112, z późn. zm.²⁾):
 - a) odpisu prawomocnego postanowienia sądu o umorzeniu postępowania upadłościowego oraz
 - b) wyciągu z zatwierdzonej przez sędziego-komisarza listy wierzytelności, zawierającego oznaczenie wierzytelności członka otwartego funduszu oraz otrzymanej przez niego na jej poczet sumy, a jeżeli przed umorzeniem postępowania lista wierzytelności nie została zatwierdzona – prawomocnego orzeczenia sądu stwierdzającego obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej członkowi otwartego funduszu przez powszechne товариство albo pisemnego oświadczenia tego товариства o uznaniu wierzytelności członka funduszu;
- 4) w przypadku gdy wniosek o ogłoszenie upadłości powszechnego товариства, które ponosi odpowiedzialność za szkodę, został oddalony z przyczyn określonych w art. 13 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze:
 - a) odpisu prawomocnego postanowienia sądu w sprawie oddalenia wniosku o ogłoszenie upadłości oraz
 - b) odpisu prawomocnego orzeczenia sądu stwierdzającego obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej członkowi otwartego funduszu przez powszechne товариство albo pisemnego oświadczenia tego товариства o uznaniu wierzytelności członka funduszu.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1529 oraz z 2013 r. poz. 355 i 613.

§ 21. 1. Wypłata, o której mowa w § 18 pkt 2, następuje:

- 1) w przypadku określonym w § 20 pkt 1 – w wysokości różnicy pomiędzy wartością wierzytelności członka otwartego funduszu, wynikającą z wyciągu z zatwierdzonej listy wierzytelności a wartością środków, które zgodnie z wykonanym układem otrzymał albo powinien otrzymać, jeżeli różnica ta będzie liczbą dodatnią;
- 2) w przypadku określonym w § 20 pkt 2 – w wysokości różnicy pomiędzy wartością wierzytelności członka otwartego funduszu a otrzymaną przez niego na jej poczet sumą, wynikającą z przedstawionego przez niego wyciągu z zatwierdzonej listy wierzytelności;
- 3) w przypadku określonym w § 20 pkt 3 – w wysokości różnicy pomiędzy wartością wierzytelności członka otwartego funduszu a otrzymaną przez niego na jej poczet sumą, wynikającą z przedstawionego przez niego wyciągu z zatwierdzonej listy wierzytelności, a jeżeli lista wierzytelności nie została zatwierdzona – w wysokości wartości wierzytelności członka otwartego funduszu, wynikającej z prawomocnego orzeczenia sądu lub oświadczenia towarzystwa o uznaniu tej wierzytelności;
- 4) w przypadku określonym w § 20 pkt 4 – w wysokości wartości wierzytelności członka otwartego funduszu, wynikającej z prawomocnego orzeczenia sądu lub oświadczenia towarzystwa o uznaniu tej wierzytelności.

2. Wypłata następuje w terminie 14 dni od dnia złożenia w Krajowym Depozycie odpowiednich dokumentów zgodnie z § 20, w sposób uzgodniony przez Krajowy Depozyt z uprawnionym do odszkodowania członkiem otwartego funduszu. Dokumenty składa się w oryginale albo urzędowo lub notarialnie poświadczonym odpisie.

3. W przypadku odrzucenia wniosku o ogłoszenie upadłości powszechnego towarzystwa, jak również w przypadku umorzenia postępowania upadłościowego albo oddalenia wniosku o ogłoszenie upadłości powszechnego towarzystwa z przyczyn innych niż przyczyny, o których mowa odpowiednio w § 20 pkt 3 albo 4, a także w przypadku zawarcia układu nieprzewidującego likwidacji majątku powszechnego towarzystwa, wypłaty, o których mowa w § 18 pkt 2, nie są dokonywane.

§ 22. 1. Na wypłaty w pierwszej kolejności są przeznaczane środki tworzące zasób podstawowy Funduszu Gwarancyjnego.

2. Wypłata, o której mowa w § 18 pkt 1, jest dokonywana z wpłat wszystkich powszechnych towarzystw, proporcjonalnie do wartości środków utrzymywanych przez każde z nich w zasobie podstawowym, według stanu z dnia dokonania wypłaty.

3. Wypłata, o której mowa w § 18 pkt 2, dokonywana jest w pierwszej kolejności z wpłaty powszechnego towarzystwa, które ponosi odpowiedzialność za szkodę, na pokrycie której wypłata ta jest dokonywana, a w dalszej kolejności – z wpłat pozostałych powszechnych towarzystw, proporcjonalnie do wartości środków utrzymywanych przez każde z nich w zasobie podstawowym, według stanu z dnia dokonania wypłaty.

4. Jeżeli środki zasobu podstawowego okażą się niewystarczające do pełnego pokrycia wypłat, wówczas wypłaty te, w zakresie przekraczającym wartość zasobu podstawowego, dokonywane są ze środków tworzących zasób rezerwowy. Udziały poszczególnych powszechnych towarzystw w zasobie rezerwowym są w takim przypadku pomniejszane proporcjonalnie do wartości środków utrzymywanych przez nie w zasobie podstawowym, według stanu z dnia dokonania wypłaty.

§ 23. 1. Jeżeli środki Funduszu Gwarancyjnego w dniu dokonywania z nich wypłaty nie pokrywają w całości istniejących zobowiązań Funduszu Gwarancyjnego, wówczas zobowiązania te są zaspokajane w kolejności, według terminów ich wymagalności, poczynszy od zobowiązania najwcześniej wymagalnego.

2. Zobowiązanie, które może być pokryte jedynie w części ze środków Funduszu Gwarancyjnego, jest w tej części pokrywane w terminie wymagalności, zaś w pozostałej części po dokonaniu przez powszechne towarzystwa wpłat uzupełniających do Funduszu Gwarancyjnego.

3. Jeżeli w przypadku określonym w ust. 1 terminy wymagalności zobowiązań Funduszu Gwarancyjnego przypadają na ten sam dzień, wówczas jest dokonywana wypłata na zaspokojenie wszystkich zobowiązań wymagalnych w tym dniu, przy czym zobowiązania te są zaspokajane częściowo, proporcjonalnie do ich wartości. Zobowiązania te, w części dalej istniejącej, będą pokrywane według tych samych zasad.

§ 24. 1. O każdej wypłacie ze środków Funduszu Gwarancyjnego Krajowy Depozyt zawiadamia niezwłocznie organ nadzoru oraz wszystkie powszechne towarzystwa.

2. Jeżeli środki Funduszu Gwarancyjnego nie wystarczają na pokrycie w pełnej wysokości istniejącego zobowiązania Funduszu Gwarancyjnego, Krajowy Depozyt informuje o tym organ nadzoru.

§ 25. 1. W przypadku przejęcia zarządzania otwartym funduszem na skutek cofnięcia przez organ nadzoru zezwolenia na utworzenie powszechnego towarzystwa zarządzającego tym funduszem, na podstawie umowy zawartej pomiędzy powszechnymi towarzystwami albo w związku z łączeniem się powszechnych towarzystw w trybie określonym w art. 492 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1030), wpłata dokonana do Funduszu Gwarancyjnego jest zaliczana na poczet wpłaty do Funduszu Gwarancyjnego należnej od powszechnego towarzystwa przejmującego zarządzanie tym funduszem.

2. Zaliczenie, o którym mowa w ust. 1, następuje na podstawie przedłożonego Krajowemu Depozytowi, odpowiednio, odpisu decyzji organu nadzoru, o której mowa w art. 64 ust. 10 ustawy, albo odpisu zezwolenia organu nadzoru na przejęcie zarządzania otwartym funduszem lub na połączenie się towarzystw, we wskazanej dacie zakończenia likwidacji otwartego funduszu, którym zarządzanie zostało przejęte. Dokumenty te składa się niezwłocznie Krajowemu Depozytowi w odpisie urzędowo albo notarialnie poświadczonym.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio w przypadku łączenia się powszechnych towarzystw w trybie określonym w art. 492 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, przy czym wpłaty łączących się powszechnych towarzystw są zaliczane na poczet wpłaty należnej od towarzystwa zawiązanego w wyniku tego połączenia. Przepis § 3 stosuje się odpowiednio, przy czym dla powszechnego towarzystwa zawiązanego w wyniku połączenia termin, o którym mowa w § 3, biegnie od dnia połączenia lub dnia rozpoczęcia likwidacji otwartego funduszu, dokonywanej w związku z połączeniem, w zależności od tego, który z tych dni nastąpi wcześniej.

§ 26. W przypadkach, o których mowa w § 25 ust. 1 i 3, wszelkich czynności związanych z:

- 1) rozliczeniem nadpłat powstałych w związku z lokowaniem środków wniesionych do Funduszu Gwarancyjnego przez powszechne towarzystwo, które zaprzestało zarządzania otwartym funduszem,
 - 2) rozliczeniem i poborem opłat należnych Krajowemu Depozytowi
- dokonuje się, poczynawszy od daty otwarcia likwidacji otwartego funduszu, względem powszechnego towarzystwa, które, odpowiednio, przejęło zarządzanie tym funduszem albo zostało zawiązane w związku z łączeniem się towarzystw w trybie określonym w art. 492 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych.

§ 27. 1. Za administrowanie Funduszem Gwarancyjnym Krajowy Depozyt pobiera od powszechnych towarzystw opłaty kwartalne w wysokości równej sumie:

- 1) kwoty naliczonej od wartości zasobu rezerwowego Funduszu Gwarancyjnego, według stanu na ostatni dzień każdego kwartału kalendarzowego, zgodnie z następującą skalą:

Wartość zasobu rezerwowego Funduszu Gwarancyjnego, według stanu na ostatni dzień kwartału kalendarzowego (w zł)		Wysokość naliczonej kwoty (w zł)
ponad	do	
	1 000 000	10% wartości zasobu rezerwowego Funduszu Gwarancyjnego
1 000 000	2 000 000	100 000 zł + 8% nadwyżki ponad 1 000 000 zł wartości zasobu rezerwowego Funduszu Gwarancyjnego, według stanu na ostatni dzień kwartału kalendarzowego
2 000 000		180 000 zł + 6% nadwyżki ponad 2 000 000 zł wartości zasobu rezerwowego Funduszu Gwarancyjnego, według stanu na ostatni dzień kwartału kalendarzowego

oraz

- 2) równowartości kosztów i wydatków, o których mowa w ust. 4.

2. Kwota, o której mowa w ust. 1 pkt 1, obciąża wpłaty poszczególnych powszechnych towarzystw proporcjonalnie do wartości ich udziału w zasobie rezerwowym Funduszu Gwarancyjnego.

3. Dla celów ustalenia podstawy naliczania opłat przyjmuje się, że wartości zasobu rezerwowego nie pomniejszają wypłaty dokonane ze środków Funduszu Gwarancyjnego.

4. Koszty procesu zasądzone od Krajowego Depozytu w orzeczeniu sądowym, o którym mowa w § 19 ust. 1, obciążają wpłaty poszczególnych powszechnych towarzystw w częściach równych.

§ 28. 1. Opłaty, o których mowa w § 27 ust. 1, są pobierane z dołu, w ostatnim dniu roboczym każdego kwartału kalendarzowego.

2. Opłata należna Krajowemu Depozytowi jest pobierana z udziału w zasobie rezerwowym Funduszu Gwarancyjnego przypadającego poszczególnym powszechnym towarzystwom.

3. Jeżeli wysokość opłaty przewyższa wartość udziału powszechnego towarzystwa w zasobie rezerwowym Funduszu Gwarancyjnego, wówczas jest ona pobierana z udziału tego powszechnego towarzystwa w zasobie podstawowym Funduszu Gwarancyjnego.

4. Jeżeli łączna wartość środków utrzymywanych przez powszechne towarzystwo w Funduszu Gwarancyjnym jest niższa od wysokości opłat należnych Krajowemu Depozytowi od tego towarzystwa, wówczas wszelkie wpłaty tego towarzystwa do Funduszu Gwarancyjnego są zaliczane w pierwszej kolejności na poczet opłat należnych Krajowemu Depozytowi, przed zaliczeniem ich na poczet wpłat do Funduszu Gwarancyjnego.

§ 29. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 2014 r.³⁾

Prezes Rady Ministrów: *D. Tusk*

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 30 marca 2004 r. w sprawie Funduszu Gwarancyjnego (Dz. U. Nr 56, poz. 545), które traci moc z dniem 1 lutego 2014 r. w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 6 grudnia 2013 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z określeniem zasad wypłaty emerytur ze środków zgromadzonych w otwartych funduszach emerytalnych (Dz. U. poz. 1717).